

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 132.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. junija 1888.

Letnik XVI.

Davek od žganja.

II.

Glavni boj se je bil za odstavek „2. b.“ nove postave, ki govori o odškodnini za propinacijske opravičence v Galiciji in Bukovini. Levičarji so namreč sklepali: ako zbornica zavrže odškodnino za gališko provincijo, glasovali bodo gališki poslanci proti vsej postavi. Zato je dr. Menger stavil pri tej točki predlog, naj si država od čistega dohodka obdrži le 23 milijonov na leto, ostalino pa razdeli mej posamezne dežele po številu prebivalstva. Iz tega se lako razvidi, da se boj ni sukal le za špiritno postavu, marveč za obstanek Taaffejeve vlade in sedanje večine.

Kakor že znano, dobivali so poljski poslanci od svojih volilcev pozive, da glasujejo proti postavi, vlada pa se je izjavila, da se postava mora skleniti, naj stori to ta ali druga vlada, ta ali druga zbornica. Zato so se levičarji poganjali za odškodnino gališkim in bukovinskim propinacijskim opravičencem, da bi pridobili poljski klub proti vladi.

Dne 14. aprila pa je cesar pozval k sebi podpredsednika poljskega kluba, poslanca Javorskega, ter mu sporočil, naj se Poljaki z ozirom na položaj države ne upirajo postavi, ker višji politični oziri zahtevajo požrtvovalnost avstrijskih narodov; dalje je treba podpirati kmetijske žganjarije proti tovarniškim. Vsled tega so se Poljaki vdali in sklenili glasovati za postavu. Tako so levičarji zgubili upanje, da bodo s Poljaki vrgli vlado; svet pa je spoznal, da opozicija ni imela stvarnih razlogov proti postavi, zato jo smemo imenovati nelojalno. Je-li taka opozicija opravičena, ki bi po eni strani državi dovolila neštete milijone za vojaške namene, na drugi strani pa ji odrekla neobhodno potrebne dohodke?

Desnica dovoljuje državi višje dohodke, a ne brez prevdarka in pogojev. Desnica govori z ogersko državno polovico resno besedo, liberalci pa ji kažejo ostre zobe. Pomisliti je namreč treba, da nas tarejo posledice pogodbe z Ogersko, a tega desnica ne more premeniti. Desnica zahteva previdno porabo novih davkov, znižanje primanjkljaja in pomoč

ubogim. Avstrija potrebuje vojakov, torej tudi denarja; desnica ji tega ne more odkloniti, toda levica se na to ne ozira, ker je v manjšini.

Naravno je, da tako rezka reforma davčne postave vzbuja strasti. Zvišanje davka je vedno nepopularno, popularen pa je isti, ki pobija zvišanje. Toda resne parlamentarne stranke morajo vedno uvaževati splošnje koristi, državni blagor. Zato je malo umestno, da levica očita vladi in desnici, da podpirate močnega proti slabejšemu in dovoljujete „darila“ graščakom in industrijem na račun skupne države. Finančni minister je temeljito razložil, kakošna so ta „darila“, ter je povdarjal, da je varstvena carina v smislu opozicije ravno tako „darilo“ posameznim tovarnarjem, kakor določbe nove špiritne postave. V obče pa še ni gotovo, koliko dohodkov bo država dobivala po novi postavi, zato si opozicija gotovo ni izvolila pravi trenotek za znižanje davkov. Finančni minister mora prej zravnat državne troške in dohodke, odstraniti primanjkljaj, in potem še le znižati posamezne davke. Ko bi to prej storil, njega politika bi ne bila previdna.

Nagovor papeža Leona XIII.

v tajnem konzistoriji dne 1. junija.

(Konec.)

Pod temi postavami, ki se hvalisajo, da branijo državo, skriva se marveč nakana, ponižati cerkev za sužnjo; kajti nedotakljiva in najsvetejša dolžnost cerkve je, da vse ono, kar jej je ukazal Jezus Kristus, vsak čas in tudi celó zoper voljo ljudij uči in brani, zaradi tega pa duhovščina ne more molčati ali celó pritrdjevati onim državnim postavam in naredbam, ki obsejajo, kar nasprotuje predpisom krščanske vere in morale; posnemati mora tukaj izglede apostolov, ki so nevstrašno odgovorili, ko se jim je prepovedalo, da ne smejo oznanjevati Jezusa Kristusa in njegovega nauka: „Sodite sami, ali je pravično pred Bogom, da bi Vam bili bolj pokorni nego Bogu“ (Act. IV. 19.) — Kaj bi bilo postalo

iz krščanske vere, ako bi bila cerkev upogibala svojo glavo pred vsako napravo narodov in bila pokorna vsem ukazom oblastnij, naj so že pravični ali nepravični? Paganstvo, koje je varoval zakon, bilo bi še danes veljavno in človeški rod bi se ne bil prerodil v luči evangelija.

In kako razžaljiva je trditev, da je treba v varstvo države orožja zoper cerkev! Toda kako? Ali ni cerkev učiteljica in varuhinja vse pravičnosti, rojena, da trpi, ne pa da žali? — Toda tudi zoper vsako resnico in pravičnost je takó grdo sumničiti brez pravega razloga celo duhovščino. Kajti nemo-goče je najti pravi vzrok, da se ustanovljajo nove postave njej na kvar. Kedar in kje je kaki italijanski duhovnik oškodoval javni blagor in javni red? Toda če se globočeje pogleda v to zadevo, jasno postane, da so oni postavni členi napad na najsvetejšo napravo cerkvene. Vsled božje naredbe je cerkev popolna družba; svoje zakone ima ter jo vladajo lastne oblasti, ki so po hierarhiškem redu uvrščene, koje poglavar, rimski papež, vlada po postavi božji skupno cerkev ter je podložen edino le avtoriteti in sodbi božji. — S tem tedaj, ko oni napadajo cerkvene naprave, ne branijo se, marveč le žalijo. In sicer storé to v izjemni postavi s preručanjenostjo, z nenatančnimi, nedoločenimi in dvoumnimi pravili, ki pripuščajo jako široko polje samovolji onega, ki jih bode tolmačil.

Ni se tedaj čuditi, da je taka očividna nečastnost izzvala že mnogo glasov graje in ugovora.

Znano Nam je, da so se tudi pri družih narodih izdajale postave zoper duhovništvo; toda izgledi družih nikakor ne opravičujejo onih, koje obdolžujemo. Poleg tega se mora naglašati, da cerkev taci postav ni nikedar in nikjer potrdila, marveč se jim po možnosti ustavljala. Tudi se ne sme prezreti, da so se samó tam ustvarjale take postave, kjer je najhuje divjalo strankarsko sovraštvo zoper katoliško cerkev in sta ob enem izginila nepristranost iz src in mir iz države. Ako so se zopet pomirili duhovi, potem so obveljali zopet boljši sveti in sovražnoost onih zakonov je izginila ali pa se je odstranila postavnim potom.

LISTEK.

Le pošteno!

Slika iz življenja. Česki spisal Al. Dostál, prevel H. H—e. (Konec.)

Bartoš je učil že tretje leto na janovski šoli. Prišle so počitnice. Gospod učitelj je obiskal Haldove, in je rekel Karli pri ločitvi, da gre proč za eden teden zaradi dolžnosti, katera ga sili in peče že tretje leto. Karla se je ustrašila in mislila, da trpinči bolezen Urha in da gre v bolnišnico, morda k operaciji. Urh jo je zavrnil rekoč, da hoče obiskati samostan, in potem ko se vrne, hoče prositi za njeno roko. Deklica je zarudela in se tresla. Tako ni ž njo nikoli govoril. Bila bi ga objela, pa zatajila se je.

V samostanu je bilo kakor po kugi, ko je prišel janovski učitelj pred njegova vrata. Doma je bil le predstojnik. Urh je hitel skozi dolge hodnike, sem ter tje se je zavil, da se je čudil vratar in zamrmral: „Ta je bil gotovo tukaj, pa ne spominjam se več!“ Predstojnik ni poznal mladega, zaraslega moža. Urh je rekel, da bi pogledal rad v sobo št. 13. na neko

podobo, o kateri je slišal. Predstojnik je majal z glavo. Da bi tam bila kaka imenitna podoba, tega ni vedel, in vendar pozna tukaj vsak kot. Šla sta.

Ko sta prišla v sobo, ostal je Urh na pragu. Vse je tukaj kakor takrat. Tudi stol pri oknu ni bil premaknen. Morda ni nihče tukaj stanoval.

„Kako dolgo ni nobeden tukaj stanoval?“ je vprašal.

„Tri leta, gospod. Okno kaže v mesto in to ni dobro. Zadnji novinec se je nam zdel dober, priden, in mislili smo, da tukaj lahko stanuje, da bo ostal, pa tudi on je nas zapustil. Šel je domu in se ni več vrnil. Tako je, ko se človek izuči, pozabi na dobrotnike,“ rekel je frančiškan.

„Pa oni novinec ni končal naukov, ko je odšel, ali je morda izdelal izkušnje?“

„Ne, in tudi nisem bral, da bi bil skončal gimnazijo. Zgubil se je, morda kmetuje doma.“

„Častiti oče, ta novinec, ta nehvaležni dijak sem jaz.“ Predstojnik se je zavzel. Kaj hoče tukaj?

„Izstopil sem iz samostana zaradi sirot brez očeta, brez matere, da jim preskrbim kruh, da jim nadomestujem stariše.“

„Blagi mož!“

„A nisem vstopil v samostan s poštenim namenom, mislil sem, kako naj bi ušel po skušnjah.“

„Kakor drugi“, je dostavil frančiškan.

„A nočem sramotno samostana opustiti kakor drugi, nočem biti tako nepošten. Postal sem učitelj, moral sem skrbeti še za svojega brata in sestro, pa hranil sem. Nisem imel miru, v spanji se mi je kazala ta-le podoba, ta-le frančiškan s svojo pretečo roko. Ta je pretil meni, meni je pravil: „Ti si slepar, ti si vstopil v samostan iz dobičkarije, tebe ne bo Bog blagoslovil.“ Zato sem hranil, deval keber h kebru, goldinar k goldinarju in s tem sem prihranil majhno svoto. Čez dve leti ste vi živili mene, za mene ste skrbeli, tri leta sem hranil zopet jaz za vas. Vzemite, častiti oče, majhno nagrado za vse, kar ste meni dobrega storili. Tako bom imel vsaj mirno vest.“

Predstojnik se je tresel. Spel je roke, iz oči so mu tekale solze. Je že 20 let predstojnik v samostanu, pa tega še ni doživel. Današnji dan mu je potrdil vero, da še ni na svetu tako hudo, da je še zdaj med ljudmi poštenost.

Objel je svojega bivšega izročence in ga poljubil. Srce se mu je treslo. „Ne, ne morem od

Iz teh vzrokov Nam je najstrožja dolžnost, da dvignemo Svoj glas apostolski ter odkrito rečemo: postave, o kojih govorimo, napadajo pravice in oblast cerkve, ovirajo prostost svetega posla, so hud napad na dostojanstvo škofov, vesoljnega duhovništva in posebno sv. Stola; zaradi tega pa tudi nikakor ni dovoljeno uvesti jih, odobriti ali potrditi.

Ne pritožujemo pa se zaradi tega, ker se bojimo še srditejšega boja. Cerkev je doživela vse drugačne viharje, iz kojih se ni dvignila samo kot zmagovalka, marveč tudi lepša in močnejša. Moč Gospodova je zaščit njen zoper človeško silovitost. — Tudi do dobra poznamo italijanske škofo in duhovnike; dobro vemo, da bodo poznali svojo dolžnost, ako jim bo treba voliti mej neubogljivostjo ljudem in zanemarjanjem svojega svetega poklica. Toda velika bolest Nas navdaja, ki vidimo, da se pravice cerkve in papeštva tako trdovratno teptajo v Italiji, mej tem ko Italijani večinoma javno in s čudovito vstrajnostjo kažejo svojo globoko vdanost cerkvi in papeštvu ter so dolžniki cerkve in papeštva za prevelike dobrote. Tudi nas žali misel, da hoteč ustreči željam brezbožnih strank z vso silo delajo na to, da bi iztrgali ta narod iz cerkve, ki ga je vzgojila in izredila na svojih materinih prsih. Žali Nas, ko vidimo, kako so za trdno sklenili še poostri in podaljšati boj zoper cerkev, koji bi radi videli končan iz ljubezni do cerkve in domovine, seveda le v toliko, kolikor to dopuščajo pravičnost in pravice cerkvene, kakor smo to že mnogokrat naglašali.

Ker pa ne moremo ničesa drugega storiti, vroče molimo k Bogu, naj obrne svoje milostivo oko na Italijo ter jej podeli boljše čase; nakloni naj posebno temu narodu milost svojo, da nepokvarjeno ohrani svojo vero, ostane vedno v ljubezni zvezan s sv. Stolum ter se ne prestraši zaradi tega posvetnega blaga potrpežljivo prestati vsako skušnjo.

Govor poslanca dr. Poklukarja v državnem zboru dne 17. maja 1888.

Jaz sem v prijetnem položaji, ne kakor moj predgovornik (dr. Milner), da bi govoril politično-gospodarski govor, temveč bom pri tem gospodarskem predmetu govoril o stvari. Tudi ne bom pri osrednjem vodstvu poljedelskega ministerstva govoril o predmetih, ki so v stvarni zvezi s poljedelstvom, pa vendar spadajo v drugo področje, n. pr. o politični upravi, davčni politiki, brambeni upravi itd. Vsa ta vprašanja pustim na stran, ker so je častiti gospodje že stvarno razpravljali, in ker sem že sam pri drugi priliki o tem govoril. To razpravo posebno zaradi tega opustim, ker moram računati s časom. Najprvo hočem s kratkimi besedami odgovoriti na pritožbe o neugodnih gospodarskih razmerah.

Res je, da so notranje razmere, vnanja konkurencija in carinske razmere provzročile poljedelstvu jako težaven položaj. Če pa se o tem pritožujejo, treba je pomisliti, ali more poljedelski minister, naj se imenuje tako ali tako, odstraniti te težave in če ima vlada to moč. Kolikor spada to v področje poljedelskega ministra, hočem ob kratkem s številkami dokazati, da je poljedelsko ministerstvo vse storilo, da bi navzlic slabemu finančnemu položaju države pomaglo poljedelstvu. Prečital bom le nekaj

vas, dragi prijatelj, sprejeti, kar mi ponujate. Pustite sebi denar za gospodarstvo."

Pa Urh ni hotel vzeti denarja; torej sta svoto razdelila čez nekaj časa. Polovico je prejel predstojnik za reveže, drugo polovico je vzel Urh. Ko je potem zadnjič pogledal po sobi in po podobi, zdelo se mu je, da se smeji frančiškan, ne preti več. Morda je bil umirjen.

Gospod učitelj je zapustil samostan. Dolgo je gledal za njim stari menih, prikimoval z glavo in rekel: „Naj bi bili vsi ljudje taki poštenjaki! Potem bi bil raj in nebo na zemlji.“

Med počitnicami se je oženil janovski gospod učitelj. Nevesta je bila Karla. Voščili so jej to iz srca; samo Hanušev Jurij je rekel, da se ženi „bivši pater“.

Ko so bili svatje razveseljeni, vzela je Marija citre in zapela: „tlukot srca“. Peli so lepo, častljivo. Mlada poročena sta se smejala. Ko so prišli k zadnjemu odstavku, so vsi zapeli:

„A když tu konec nám,
tu nese duši tam,
kde věčná sláva nás očekává.“

številk, ki se tičejo le gospodarskih tvaškov poljedelskega ministerstva, katere sem posnel iz proračunov za l. 1878., 1883. in 1888.

Nikakor ne morem trditi, da se je za osrednje vodstvo dovoljena svota gospodarski koristno porabila; a tega vendar niko ne bo tajil, da so ti troški bili absolutno potrebni. Osrednje vodstvo obseza vse one organe, ki morajo voditi in izvrševati gospodarske posle tega ministerstva. Če torej primerjamo v posameznih letih določene zneske, vidimo, da se je ta znesek letos v primeri z letom 1878. za 30.000 gld. znižal; to pa dokazuje, da se ne izdajejo brezpotebni troški. Z zneskom iz leta 1868. se letošnja svota ne more primerjati, ker tačas je bilo za osrednje vodstvo določenih 82.000 gld., za leto 1883. in 1888. pa je v proračunu okroglih 275.000 gld. Če pa primerjamo druge številke, vidimo, da se množé troški na korist poljedelstvu. Tako je bilo n. pr. l. 1878. za državne šole v proračunu 65.400 gld., 1883. leta 77.890 gld. in 1888. leta 86.480 gld. Tudi ne bom dalje navajal od sedanje vlade določene svote za melioracijski zaklad v znesku pol milijona, ki l. 1883. še ni bil v računu. Pri podporah najdemo zelo zanimljive podatke. V finančni postavi za leto 1868. vidimo, da je za vse točke: podpore, vrejevanja rek, konjereje itd. pod naslovom „deželna kultura“ bilo v proračunu 340.000 gld. V proračunih za l. 1878., 1883. in 1888. pa je za „podpora“ v proračunu in sicer za 1878. leto 370.000 gld., za 1883. leto 508.000 gld., za 1888. l. 498.500 gld.

Daljna točka „vrejevanje rek“ je letos v proračunu poleg melioracijskega zaklada. Tu so sicer izvanredne točke, in sicer visoki zneski za Tirolsko in Koroško, katerih pa ne jemljem v poštev. Za vrejevanje rek l. 1868. ni bila v proračunu nobena svota. 1878. l. 30.520 gld., 1883. l. že 223.800 gld. in v proračunu za l. 1888. je z ozirom na Tirolsko in Koroško visoka svota 1.561.157 gld.

Večje važnosti posebno za gozdove so tudi pazniki deželnih kultur. Za te je bilo l. 1878. v proračunu 192.600 gold. in leta 1883. svota 219.700 gld., v proračunu za leto 1888. pa je že 348.095 gld.

Za pokončevanje „trne uši“ je bilo za l. 1883. v proračunu 20.000 gld.; za l. 1888. že 23.000 gld. Za državno konjerejo je bilo l. 1878. v proračunu 1.548.900 gld. in letos 100.000 gld. več, namreč 1.642.925 gld.

Te številke dokazujejo, da so se od l. 1878. v proračunu poljedelskega ministra za one postavke, ki sem je naštel, to je za podpore, vrejevanja rek, gradnje za silo, pokončevanje trtne uši, osuševanje pri Akvileji, organe za nadzorovanje deželnih kultur in državno konjerejo troški zvišali za polovico. L. 1878. je vsa svota znesla 2.523.320 gld. in letos znese 4.934.690 gld. (Čujte! na desnici.)

Naštel bi lahko še številke o gozdarstvu, državnih posestvih in rudarstvu, toda bojim se, da bi preveč utrudil visoko zbornico, in sploh imajo gospodje v obširnem in temeljitem poročilu poljedelskega ministerstva o delovanji v dōbi od 1. jan. 1881 do 31. decembra 1886 dovolj pojasnil. V obče omenim, da imajo rudarstvo in državni gozdi moje ožje domovine precej več dohodkov.

Na strani 483 je izkazano: državni gozdi v Idriji, posestva v Postojini in Radovljici so imeli leta 1880. dohodkov 69.984 gld.; leta 1886. pa 98.324 gld.; torej 28.000 gld. več. Tu pa je treba pomisliti, da dohodke državnih gozdov in posestev zadevajo one nezgode, kakor poljedelstvo sploh, in da n. pr. v zadnjem časi ravno gozdi v Galiciji in Bukovini delajo konkurencijo gozdom na Kranjskem, in ta konkurencija škoduje državnim gozdom ravno tako, kakor privatnim posestnikom. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. junija.

Notranje dežele.

Grof Julij Andrassy se ne bo vdeležil delegacijskih posvetovanj, da bi mu ne bilo treba javno izražati svojega mnjenja v zunanjih vprašanjih. Posebno se neki boji, da ne bi se zameril Francozom. Iz tega se razvidi, da čaka Andrassy še vedno ugodnega trenutka, ki bi mu pomagal do prejšnjega stališča in slave.

Zagrebaški listi navdušeno pozdravljajo prihajajočega prestolonaslednika Rudolfa in cesaričinjo Štefaniho. Mesto je krasno oplešano. V spremstvu cesarjevičevem je tudi nadvojvoda Oton.

Cesaričinja vrnila se bo iz Šerajeva naravnost na Dunaj ter se ne bo vdeležila potovanja po Ereegovini. Vojni minister bo zahteval, kakor je izvedel „Egyetértés“, od delegacij pooblastilo, da sme ustanoviti štiri nove buzarske polke.

Vnanje države.

Bolgarski minister Mutkurov je v imenu svojih liberalnih tovarišev naznanil princu, da bodo odstopili, ako se ne bo potrdila razsodba zoper Popova. Razmere v kabinetu so jako napete, poleg tega pa si vladni krogi ne vedó pomagati tudi iz neke druge zadeve. Vojaški založniki nočejo več skrbeti za potreščine armad, dokler jim vlada ne bo plačala zaostalih mesečnih rokov.

Nemški vladni krogi zatrjujejo, da o Puttkamerjevem nasledniku še ni ničesa znanega. Tudi Bismarck še ni nasvetoval cesarju v tem oziru nobene osebe. — Francoski listi poročajo zopet o novem francosko-nemškem mejnem dogodku pri Saintailu. Dotične preiskave z nemške strani so se že pričele.

V italijanski zbornici je dne 9. junija predlagal Odescalchi, naj se izpusté iz novega kazenskega zakonika vse določbe, po kojih bi se oostreje postopalo s katoliškimi duhovniki, nego z drugimi državljani. Predlog je propal. Pri tajnem glasovanji je bil novi zakonik potem sprejet z 245 proti 67 glasovom.

Tako na italijanski kakor francoski strani opazuje se nujna želja, da bi se državi pogodili gledé neenakih carin. Francoska vlada upa, da se bo mogla sedaj sporazumeti z Italijo.

Grški politični krogi smatrajo dogodek s konzulom Panuriasom dognan.

Francoski senat je skoraj enoglasno zavrgel predlog finančnega ministra Peytrala, da bi se v bodoče pričelo finančno leto z dnem 1. julija. — Iz Bruslja se poroča, da se bodeta v kratkem sprijaznila princ Viktor Napoleon in njegov oče princ Jerome Napoleon. Slednji bo odstopil, kakor hitro bo hči njegova poročena, s politiskega polja ter bo prepustil svojemu sinu vodstvo imperialistiške stranke.

Angleška spodnja zbornica je odklonila predlog Stevensonov, da bi se postava o krajevni upravi raztegnila tudi na občinske svetnike. Vlada pa je vendar obljubila, da bo že pri prihodnjem zasedanji predložila predrugačen zakon gledé občinskih svetnikov.

Španska kraljica se je povrnila minolo soboto v Madrid. Na kolodvoru so ji priredili senatorji in poslanci navdušene izjave. — Večina listov meni, da je v kratkem pričakovati ministerske krize. — Minister zunanjih zadev je naznanil zbornici, da vlada želi v Maroku „status quo“.

V Makedoniji je velika razburjenost. Albanski glavarji imajo mnogo shodov ter so jako razdraženi. Splošno se govori, da jih Italija hujska. Bati se je krvavih dogodkov.

Iz Kajira se poroča o krizi v egiptškem ministerstvu. Nubara pašo je kedive odstavil. Riaz paša je prevzel predsedstvo in notranje zadeve. Mustafa Fehmi paša bo menda postal minister zunanjih zadev, drugi ministri pa ostanejo.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, 6. junija. (Izv. dop.) [Instalacija nadvojvodinje Margarete Sofije za opatinjo kr. terezijanskemu zavodu plemenitnic na Hradčanih. — Samostansko zatišje na pražkem gradu. — Opatinje c. kr. terezijanskega zavoda.] (Dalje.) Ko je torej reformatorski duh cesarja Jožefa II. odpravil i ta samostan, prenešana so bila vsa prava opatinj sv. Jurskih na opatinje novoustanovljenega ustava plemenitnic, koji je postal dedičem slave in oblasti starodavnega samostana. Zadnja opatinja sveto-Jurijska, ki je kronala češko kraljico, bila je Izidora Konstancija Rondniška iz Breznice (1722—1731), koja je kronala cesarico Elizabeto Kristino, soprogo Karola VI. (1714—1740), leta 1723. Pravo to gledé kronanja prešlo je jako razširjeno na opatinje ustava plemenitnic.

Grb kneginj sveto-Jurskih bil je razdeljen v štiri polja: na levem gorenjem in v dolenjem desnem bila je podoba sv. Jurija na konji, na drugih poljih znak opatinj, v sredi pa ščitek z znakom samostana. Ko so torej odpravili benediktinke, postalo je iz samostana semenišče, leta 1790 pa vojašnica. Leta 1830 bil je sōseben konvent in bivše stanovanje opatinje izročeno zopet cerkvenim namenom in leta 1858 so kapelo sv. Ludmile ukusno okrasili.

V cerkvi sv. Jurija pa počivajo pred vsem: Milada ali Mlada, prva opatinja tega reda; leži v kapeli sv. Ane v stekleni rakvi, ki je s srebrom okovana in obložena z žoltim baržunom. Obležena je v beli in črni habit benediktinek, na lobanji

upodobljeno je obličje iz voska in knežja krona; čez rame ima opatsko palico. V tej kapeli je tudi nagrobek opatinje-kneginje Kunhute. V posebni kapeli je dragocen nagrobek varhinje češke zemlje, sv. Ludmile, soproge kneza Borivoja; truplo njeno so iz Tetina, kjer je bila umorjena, prenesli v cerkev sv. Jurija 10. novembra l. 929. Nagrobek in vsa kapela obnovljena sta bila, kakor sem že omenil, leta 1858. Sredi cerkve počivajo še knez Vratislav I., Boleslav II. in Boleslav I. (935—967) in Borivoj, soprogo sv. Ludmile (870—894), dalje je le-sem prenesel l. 1216 trupla štirih bratov sv. Vojteha iz Libice praški škof Andrej. Konečno je še tu mnogo nagrobkov več opatinj in drugi starodavni dragoceni spominki.

Hram sveto-Jurijski spojen je z hodbo s c. kr. ustavom plemenitašic, toda dovolite mi, g. vrednik, in ti, potrpežljivi čitatelj, da opišem i to samostansko zatišje.

Zavod ta založila je cesarica Marija Terezija l. 1755, in po nji imenuje se tudi terezijanski. Poslopje samo je prostorna palača, obrnena k mestu, koja je bila postavljena na mesto palač zadnjih dveh pl. Rožmberkov, Viljema in Petra Voka, zgradjene l. 1557 z neizmernimi troški. Prav tik tega zavoda sezidana je cerkev Vseh Svetih, v koji imajo kapitularko svojo božjo službo. Kolegijatni ta hram založil je leta 1263 kralj Přemisl Otakar II., koji ga je nazivljaj svojo kraljevo kapelo. Cesar Karol IV. povišal jo je leta 1342 na kolegijatni hram. Kapitelj popolnjeval se je iz magistrov novo založenega vseučilišča praškega. Pripoveduje se, da je Vaclav IV. ukazal podreti stolp tega hrama, ker se mu je sanjalo, da je stolp pal nánj in ga zasul. Ta cerkev je vsled tega dogodjaja jedina na Češkem, koja nima stolpa ali zvonika. Leta 1541 je pri velikem požaru pogorel i ta hram, a dala ga je obnoviti vdova po francoskem kralju Elizabeta, sestra Rudolfa II., l. 1580. L. 1588, torej baš pred 300 leti, nesli so sem truplo svetnika in patrona dežele češke, sv. Prokopa z Sazave, in položili v presbiterij.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija) pripeljala sta se včeraj zjutraj ob 8. uri v Zagreb. Mesto je lepo okrašeno z zastavami, cveticami, slavočki, paviljoni itd. Tujcev je mnogo došlo v Zagreb. Iz Zagreba visoki gostje odpotujejo v Sarajevo, kamor se pripeljejo dne 13. t. m. Odtod se cesarjevič in nadvojvoda Oton odpeljeta v Ercegovino, cesaričinja pa se vrne dne 16. t. m. skozi Brod v Laksenburg.

(Izlet „Sokolov“ in ljubljanske čitalnice v Litijo) izvršil se je včeraj prav dobro. Obširnejše poročilo zaradi pomanjkanja prostora prihodnjie.

(Narodni dom.) Ker se sobotni redni občni zbor, vsled prepiche vdeležbe nesklepčen, ni mogel vršiti, sklicuje upravni odbor v zmislu § 7. društvenih pravil izvanredni občni zbor na soboto dne 23. t. m. ob 7. uri na večer v pevsko sobo narodne čitalnice ljubljanske z enakim dnevnim redom. Izvanredni zbor bo sklepačen brez ozira na število navzočih. Posebna vabila se društvenikom vnoveč ne bodo razpošiljala.

(Odhod romarjev na Trsat.) Včeraj ob 1/2 10. uri se je zbralo okrog 200 romarjev v cerkvi presv. Jezusovega Srca. Narprij se jim je oznanil romarski red in potem je sledilo še nekoliko potrebnih opominov do romarjev. Po tihi sv. maši so odšli na kolodvor, kjer so kmalu po 12. uri sedli v pripravljene vozove in se veseli odpeljali proti Trsatu med pozdravi doma ostalih znancev in prijateljev. Izmed ljubljanskih duhovnih gospodov smo zapazili poleg vodnika preč. g. kanonika Urbasa še preč. g. kan. Zamejica in g. kateheta Smrekarja.

(Prve letošnje hruške) so nam včeraj v Ljubljano prinesle pridne Vipavke.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 47. snopič.

(Cvetlični korzo) bo prihodujo sredo dne 13. t. m. Vozovi se bodo zbirali na Nemškem trgu in Cojzovem grabnu. Sprevod se prične ob 1/2 7. uri mimo „Zvezde“, po Dunajski in Marije Terezije cesti skozi Šiško na novo strelišče.

(Maxova razstava) — dasi je bila z včerajšnjim dnem zaključena — ostane vendar-le še na splošno željo občinstva otvorjena do nedelje, kajti včeraj obiskalo je razstavo blizu 1000 oseb. Danes popoldne obiskali so razstavo premil. g. knezoškof.

(Občni zbor prostovoljne požarne brambe ljubljanske) vršil se je včeraj dopoldne v magistratni dvorani. Navzoči so bili g. župan Grasselli in do 90 članov. Predsednik g. Doberlet pozdravil je zborovalce, nato se je prečital zapisnik zadnjega občnega zbora. Namestnik zapisnikarja g. Rütting prečital je potem poročilo o delovanji požarne brambe v zadnjem društvenem letu. Poročilo pravi, da je požarna bramba lahko ponosna, da je popolnoma ustregla prostovoljni svoji nalogi. Petnajstkrat je bila požarna bramba pozvana k požaru in vsakokrat je omejila ogenj na goreče poslopje, tako, da je bilo ljubljansko mesto obvarovano večje škode po ognju. Dne 18. maja l. l. klicana je bila požarna bramba ljubljanska na pomoč v Kamnik, ko je gorelo v c. kr. prahalnici, in tu se je posebno dobro obnesla parna brizgalnica, društvo pa je dobilo pohvalni pismi od c. kr. državnega vojaškega ministerstva in od g. deželnega predsednika barona Winklerja. Udje so se pridno vežbali; bilo je 21 vaj po oddelkih in jedna velika skupna vaja. Društveni odbor je stvar požarne brambe razpravljaj v devetih odborovih in dveh službenih sejah. Udov je štela požarna bramba 115 delavskih, 9 častnih, skupaj 124. Velike podpore mestjanov omogočile so, da društvena blagajnica stoji sedaj na trdnih nogah. Po naporu društvenega odbora posrečilo se je ustanoviti zvezo prostovoljnih požarnih bramb kranjskih, katera bode izvestno koristno vplivala na razširjenje toliko koristnih požarnih bramb. Dohodkov imelo je društvo 3235 gld. 95 kr., v blagajnici ostalih 424 gld. 90 kr. in toliko troškov. Blagajnik podporne blagajnice g. Rütting poroča, da je ista sedaj v dobrem stanu. Premoženja ima 4954 gld. 40 kr. večinoma v srebrni renti, deloma v hranilnici, deloma za bolnišne potrebe v gotovini. Računski sklepi se po nasvetu uda pregledovalnega odseka g. Karola Ahčina odobré. Potem se vrši obljuba članov za daljšo dōbo dveh let. Stotnik g. Doberlet pri tej priliki obžaluje, da ima društvo za stolno mesto ljubljansko primeroma tako malo število udov. Upa pa, da se bo obrnilo na bolje.

(Dalje prih.)

(Porotne obravnave) pri tukajšnjem deželnem sodišči pričele so se danes dopoldne. Vrsta obravnav je: Dne 11. junija: Anton Goršič, goljušja; Anton Cedilnik, požiganje; Jan. Marn, rop. Dne 12. junija: Janez Kranjske, posilstvo; Franc Stergar, težka telesna poškodba; Janez Pavšek, uboj. Dne 13. junija: Vincenc Velikanje, uboj; Fr. Črne, uboj. Dne 14. junija: Franc Veber, uboj; Janez Velikanje, uboj; Franc Zevnik, umor. Dne 15. junija: Lorenc Drole, uboj; Jože Jagodnik in T. Preloh, uboj. Dne 16. junija: Janez Boh, uboj; Neža Preširn, tatvina Jakob; Pertonielli; uboj.

(Milejša sapa.) Iz črnomaljskega okraja se nam z dne 8. t. m. poroča: C. kr. črnomaljski okrajni šolski svet je sklical okrajno učiteljsko konferenco na dan 11. julija t. l. točno ob 9. uri v mestni hiši v Metliki s sledečim dnevnim redom: 1. Predsednik imenuje namestnika in otvori zborovanje. 2. Volita se dva zapisnikarja. 3. Opazke nadzornikov. 4. Razgovor o ukazih in postavah. 5. Ali ponavljalna šola zadostuje svojemu namenu? Zakaj ne? Kako jo preustrojiti? Referente določi gospod nadzornik pri zborovanji. 6. Razgovor o učnih knjigah za bodoče šolsko leto. 7. Pomen številnih podob od ene do deset. Referent gosp. Franc Šetina. 8. Poročilo knjižničnega odbora in nasvete o nakupu novih knjig. 9. Račun okr. učiteljske knjižnice. 10. Volitev knjižničnega odbora. 11. Volitev stalnega konferenčnega odbora. 12. Posamezni nasveti. — Posebno pri tej učiteljski skupščini je to pomenljivo, da so se letos povabili tudi gg. veroučitelji. To je znamenje, da je začela na šolskem polji pihljati milejša sapa. Bode li s to milostjo verski stvari že vstreženo in bi ne bilo bolj umestno, da bi gg. učitelji verouka vsaj zakonito enakopravni bili z drugimi gg. učitelji? Čudna se nam zdi, da z gosp. kriškim baronom govorimo, le „šekasta“ okrožnica, ki je znotraj slovenska, od zunaj pa nemška. Kedaj pridemo do tega spoznanja, da so v domači deželi umestni le domači naslovi!

(Podružnico sv. Cirila in Metoda) ustanovili so rodoljubi v Škocijanu na Koroškem. V začasnem odboru so: Janez Zilan, načelnik; Karol Zilan, tajnik; Lorenc Müller, blagajnik; namestniki pa župan Miha Ruš, Boštjan Ražun in Martin Ročičjak.

(Umrli) je dne 1. t. m. v Šibeniku eden izmed najnadobudnejših frančiškanov v Dalmaciji;

v najlepših letih, 30 let star, je stopil pred božji prestol o. Josip Miolin, lektor bogoslovja v Šibeniku. Učenost pokojnikova je bila ogromna, kakor je bila tudi neutrudljiva njegova pridnost. Saj je to tudi pokazal svetu v svoji knjigi „Ruska sinoda“, katero je tudi „Slovenec“ v lanskem letu omenjal. O. Miolin, sin jako bogate rodovine, vstopil je iz poklica v samostan. Bogoslovje je dovršil z odliko v Inomostu, in zadnjih šest let je bil že svojim sobratom jako krepka pomoč. Njegovo duševno delovanje je imelo glavni namen — združenje vseh Slovénov v katoliški cerkvi. N. v m. p.!

(Popravek.) V sobotni telegram iz Budimpešte vrinile so se v naglici neljube pomote. Skupni proračun iznaša 113,053.634 gl. in ne 1.130.535.634 gl. Nadaljna predloga zahteva izvanrednega kredita 47.3 milijona, ne pa 473.1 milijona, in sicer za najnujnejše vojaške naredbe 29.7 milijona, in ne 297.1 milijona. Vlada naj se pooblasti, da porabi ostalih 17.6 milijona, ne pa 176 milijonov, ako bo to zahtevala sila.

(P. n. naročnikom!) Na mnogostranske prošnje priredili smo v današnjem listu vozne rede Rudolfove in južne železnice in železniške zveze v slovenskih pokrajinah.

Telegrami.

Zagreb, 11. junija. Včeraj so se peljali ban, korui poveljnik in nadžupan cesarjeviču in cesaričinji nasproti do meje; došla sta v Zagreb ob 3/4 8. uro; narod ju je navdušeno pozdravljaj. Kmalu po svojem prihodu poslušala sta tiho sv. mašo, potem pa so se jima predstavili razni dostojanstveniki. Ob 1. uri se je položil temeljni kamen vojašnice, potem sta si ogledala mesto, ob 8. uri je bila podoknica z bakljado in ob 10. uri sta se zopet odpeljala. Na županov pozdrav izrazil je cesarjevič v hrvaščini svoje veselje, da je obiskal Hrvatsko in Zagreb — ta dva bisera krone sv. Štefana, koja nerazrušljivo vežejo z ostalimi deželami te krone trdne spone slavne preteklosti in skupnih koristi. Pri teh besedah zagromeli so viharini „živio“-klici. Pri polaganji temeljnega kamna vojašnice je imel prestolonaslednik navdušeno vsprejet govor spominjaje se hrvatskih junakov, koji so bili najti od tridesetletne vojske do današnjih dni na vseh bojiščih, in stotisočeri hrvatov, ki so v slavo in čast dinastije krvaveli na vseh bojnih poljih. Pri zajuterku in obedu navzoči so bili mnogoštevilni odličnjaki z dežele in iz mesta. Mesto je bilo zvečer čarobno razsvetljeno. Narod je prestolonaslednika in prestolonaslednico pri vsaki priložnosti, posebno pa pri odhodu navdušeno pozdravljaj.

Banjaluka, 11. junija. Cesarjevič in cesaričinja sta došla ob 9. uri zjutraj. Sprejeli so ju načelniki oblastnij, duhovništvo in mestno zastopstvo. Prestolonaslednik si je ogledal na kolodvoru postavljeno bosniško častno stotnijo. Banderij odličnih mohamedancev je spremil prestolonaslednika in prestolonaslednico do stanovanja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsijju			
7. u. zjut.	733.6	20.2	sl. vzh.	dl. jasno	6.20	
9. 2. u. pop.	732.1	27.6	sl. jzap.	oblačno	dež	
9. u. zveč.	732.0	24.0	"	del. jasno		
7. u. zjut.	734.2	17.2	sl. vzh.	dež	5.50	
9. 2. u. pop.	735.3	20.6	"	oblačno	dež	
9. u. zveč.	736.4	17.0	"	"		

V soboto čez dan deloma oblačno, popoldne nekoliko vetro, po noči dež. V nedeljo zjutraj in dopoldne večkrat dež, oblačno. Srednja temperatura obeh dnij 23.8° in 18.3 C., za 5.7° nad in enako normalu.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 35 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	81 " "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " "
Papirna renta, davka prosta	94 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	865 " "
Kreditne akcije	286 " 10 "
London	126 " 40 "
Srebro	" " "
Francoski napoleond.	10 " 01 "
Cesarski cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 95 "

Zahvala.

Da se je včerajšnji izlet „Sokola“ in pevskega zbora čitalniškega izvršil tako slajno, zato gre zasluga vrlemu prebivalstvu litjskemu, katero je izletnike sprejemalo povsod ljubezljivo in iskreno. Bodi mu na tem naša najprisernejša zahvala. Posebej pa izrekamo zahvale še: gospej Koblarjevi na pravej slovanski gostoljubnosti; občinskemu zastopu na prekrasnem sprejemu; častitim gospod in gospodičinam na podarjenih vencih, trakovih in kiticah; gospodu c. k. okrajnemu glavarju na pospeševanju priprav za sprejem; slavnemu vodstvu rudnikov na prijaznem dovoljenju za ogled tovarov; prečestitemu gospodu J. Zupančiču na posebnej naklonjenosti njegovej; slavnostnemu odboru na njegovem trudu ter konečno pevcem litjskim in gasilnemu društvu šmarinskemu na sodelovanju pri sprejemu. Sokolom in pevcem bude včerajšnji izlet ostal vedno v prijetnem spominu; častito prebivalstvo litjsko pa naj tudi njim blagovoljno ohrani blag spomin.

V Ljubljani, dne 11. junija 1888.

Odbor „Sokola“ in predsedništvo čitalnice.

Zahvala.

Vsled mnogobrojnih dokazov srčnega sočutja ob britki izgubi svojega nepozabljivega soproga gospoda

Antona Plešnarja,

c. kr. poštarja, veleposestnika, gostilničarja itd.

se vsem vdežiteljem pri pogrebu, zlasti prečestiti duhovščini, g. deželnemu poslancu Mateju Lavrenčiču, gg. c. kr. postajama Leskovicu iz Idrije in Korčetu iz Hotedrašice, dalje vrlim gg. idrijskim pevcem za ginljive nagrobnice, drugim p. t. gospodom iz Idrije in vsem sorodnikom, najtopleje zahvaljujem.

V Črnem vrhu dne 8. junija 1888.

(1) Katarina Plešnar.

Vozni red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 918 po noči	št. 1714 zjutraj	št. 1716 dopolodne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6:25	11:40	6:30
Ljubljana R. k.		6:29	11:45	6:34
Vižmarje		6:39	11:55	6:44
Medvode		6:52	12: 7	6:56
Loka		7: 5	12:21	7:10
Kranj		7:22	12:38	7:27
Sv. Jošt (ostaj.)		7:27	12:43	7:32
Podnart		7:43	12:59	7:48
Otoče (ostaj.)		7:49	1: 4	7:53
Radovljica (ostaj.)		8: 2	1:18	8: 7
Lesce		8:10	1:28	8:16
Žerovnica (ostaj.)		8:21	1:39	8:27
Javornik		8:30	1:48	8:36
Jesenice		8:40	1:58	8:46
Dovje		8:59	2:19	9: 4
Kranjska gora		9:23	2:48	9:29
Rateče-Bela Peč		9:38	3: 3	9:43
Trbiž		9:55	3:20	10:—
št. 904 št. 916 št. 902				
Trbiž	3:58	11: 7	3:41	10:17
Thörl-Maglern	4:11	—	3:55	—
Podkloster	4:25	11:27	4:11	—
Fürnitz	4:41	—	4:27	—
Toplice Beljak (ostaj.)	4:48	—	4:35	—
Beljak drž. ž. (ostaj.)	4:54	—	4:46	—
Beljak j. k.	4:58	11:50	4:50	10:55
zjutraj dopoldne popoldne zvečer				

Osobni vlaki				
Postaje	št. 915 dopolodne	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	11:51	4:42	4:51	10:56
Beljak drž. ž. (ostaj.)	11:56	—	4:56	11:09
Toplice Beljak (ostaj.)	12: 2	—	5:02	11:16
Fürnitz	12:10	—	5:12	11:31
Podkloster	12:24	5: 7	5:30	11:59
Thörl-Maglern	12:36	—	5:43	12:20
Trbiž	12:48	5:26	5:55	12:40
št. 1711 št. 1713 št. 1715				
Trbiž	3:50	—	6:25	1:10
Rateče-Bela Peč	4:07	—	6:47	1:30
Kranjska gora	4:21	—	7:02	1:46
Dovje	4:46	—	7:27	2:18
Jesenice	5: 6	—	7:50	2:41
Javornik	5:12	—	7:56	2:48
Žerovnica (ostaj.)	5:21	—	8:05	2:58
Lesce	5:35	—	8:23	3:13
Radovljica	5:41	—	8:29	3:20
Otoče (ostaj.)	5:53	—	8:41	3:32
Podnart	6:01	—	8:49	3:41
Sv. Jošt (ostaj.)	6:13	—	9: 1	3:54
Kranj	6:21	—	9: 7	4: 2
Loka	6:38	—	9:23	4:20
Medvode	6:53	—	9:36	4:34
Vižmarje	7: 5	—	9:48	4:46
Ljubljana R. k.	7:14	—	9:56	4:55
Ljubljana j. k.	7:18	10:—	—	5:—
zjutraj zvečer popoldne				

Vozni red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	6:45 zvečer	7:15 zjutraj	8:45 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:16 „	10:38 „	1:50 po noči	5:35 „	—
Gradec	12:14 po noči	1:00 popold.	6:— zjutraj	9:18 zvečer	—
Maribor	1:35 „	2:27 „	8:20 „	11:29 po noči	—
Pragarsko	2: 3 „	— „	9:— „	12:10 „	—
Celje	3: 1 „	3:53 „	10:30 dopold.	1:40 „	6:— zjutraj
Laški Trg	— „	4: 9 „	10:46 „	1:56 „	6:22 „
Zidani Most	3:37 zjutraj	4:44 „	11:40 „	2:31 „	6:58 „
Litija	— „	5:29 „	12:33 „	3:29 „	8:13 „
Ljubljana	4:58 „	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	9:21 zj. Prih.
Postojna	6:27 „	7:54 „	3:37 „	7:50 „	—
St. Peter	6:53 „	8:17 „	4: 8 „	8:22 „	—
Divača	7:22 „	8:50 „	4:46 „	9: 2 „	—
Nabrežina	8:16 „	9:37 „	5:54 „	10:14 dopold.	—
Trst Prihod	8:41 „	10: 5 „	6:30 zvečer	10:50 „	—

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8:30 zvečer	7:— zjutraj	10:— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:18 „	7:37 „	10:51 „	7:21 „	8:44 „
Divača	10: 9 „	8:31 „	11:56 „	8:35 „	11: 8 „
St. Peter	10:46 „	9: 5 „	12:56 popold.	9:30 „	12:37 po noči
Postojna	11: 4 „	9:25 dopold.	1:21 „	9:58 „	1:19 „
Ljubljana	12:26 po noči	10:52 „	3:11 „	12:43 po noči	5:— zjutraj
Litija	— „	11:31 „	4: 1 „	1:38 „	6:17 „
Zidani Most	1:44 „	12:40 popold.	5: 3 „	2:45 „	7:50 „
Laški Trg	— „	1: 3 „	5:27 „	3: 9 „	8:25 „
Celje	2:17 po noči	1:20 „	5:47 „	3:29 „	8:54 dopold.
Pragarsko	3:20 „	— „	7:18 zvečer	5:00 zjutraj	11:15 „
Maribor	3:46 zjutraj	2:44 „	8: 6 „	5:47 „	12:30 popold.
Gradec	5:12 „	4:15 „	10:35 „	8:11 „	4:40 „
Mürzzuschlag	7:27 „	6:37 zvečer	2: 8 po noči	11:47 dopold.	9:40 zj. Prih.
Dunaj Prihod	10:30 „	9:55 „	6:38 zjutraj	4:— popold.	—

Druge železniške zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter Odhod	zjutraj 7: 5	dopol. 9:15	zvečer 9:48
Reka Dohod	8:49	11:17	11:48
Reka Odhod	zjutraj 8:20	popold. 5:35	zvečer 5:45
Št. Peter Dohod	10:22	8:—	8: 8

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most Odhod	zjutraj 3:50	dopol. 12:50	popold. 5:15
Zagreb Dohod	8:20	5:21	8:01
Zagreb Odhod	popold. 12:30	zvečer 9:35	zjutraj 8:21
Zidani Most Dohod	4:15	1:17	11:—

Divača—Pulj.

Divača Odhod	zjutraj 7:35	zvečer 11: 5
Pulj Dohod	dopol. 11:00	dopol. 2:50
Pulj Odhod	zjutraj 5:—	popold. 3:20
Divača Dohod	8:21	zvečer 6:55

Pragersko—Kaniža.

Pragersko Odhod	zjutraj 3:50	dopol. 9:35	zvečer 8:10
Kaniža Dohod	6:22	popold. 1:15	11:39
Kaniža Odhod	zvečer 11:19	dopol. 2:45	zjutraj 5:28
Pragersko Dohod	1:23	zvečer 6:12	8:10

Maribor—Celovec.

Maribor Odhod	dopol. 9:20	popold. 3: 5
Celovec Dohod	popold. 1:52	zvečer 7:30
Celovec Odhod	popold. 1:55	zjutraj 8:13
Maribor Dohod	zvečer 6: 3	popold. 12:12

Herpelje-Kozina—Trst—Št. Andrej.

Herpelje-Kozina Odhod	zjutraj 8: 3	zvečer 9:32	zvečer 6:24
Trst—Št. Andrej Dohod	9: 5	10:35	7:25
Trst—Št. Andrej Odhod	zvečer 8:30	zjutraj 7:00	popold. 2:45*
Herpelje-Kozina Dohod	9:31	8: 2	3:48

* Občuje le ob nedeljah in praznikih.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rešno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočile za prekupe so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanemem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani
na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

prilagočata svoje dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., zimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastonj in franko.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapacirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadrazten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobrih.